

அசோகா பிக்சர்ஸ்

பெண்குலத்தின் யான்விளக்கு

டைரக்டர் - B. விட்டலாச்சாரியா.

Santi Arts

பெண்குலத்தின் பொன் விளக்கு

“அன்பும், அறமும் போல்—அழகும், குணமும் போல் கணவனும் மனைவியும் ஒருமித்து வாழ்வது தான் உண்மையான தாம்பத்ய உறவு” — என்பதின் இலக்கணமாக விளங்கினர் பார்வதியும்-சுந்தரமும். சுந்தரம் பேங்கர் சபாரத்ன முதலியாரின் அண்ணன் மகன். சிற்றப்பாவின் குடும்பத்தோடேயே வாழ்ந்து வந்தான். சபாரத்தின் முதலியார் தன் தர்மபத்தினி பத்மாவதி ஆட்டுவித்தபடியெல்லாம் ஆடுபவர். இவர்களின் ஒரே செல்வப் புதல்வி கலாவல்லி; ஆணுக்குப் பெண் அடிமையிலலை என்ற கொள்கையை உடையவள். எவருக்கும் அடங்கமாட்டாள்—துடுக்குக்காரி—இந்தக் குடும்பத்தில் மாட்டிக் கொண்ட நல்ல மனிதர் கணக்குப் பிள்ளை சின்னைய்யா.

கலாவின் பள்ளித் தோழி லலிதா. கட்டிய கணவனை விவாக ரத்துச் செய்துவிட்டு, “கண்டதே காட்சி—கொண்டதே கோலம்” —என்று, ஊர் சுற்றும் உல்லாசி. இப்படிப்பட்ட லலிதாவும் —கலாவும் சேர்ந்து மாதர் முன்னேற்ற சங்கம் என்ற ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அதன் முதல் ஆண்டு விழாவை அவ்வூர் பிரமுகர் வரதராஜ முதலியாரின் தலைமையில் நடத்துகின்றனர். “ஆடவர் உயர்வா? பெண்டிர் உயர்வா?” என்ற விவாதம் சங்க ஆண்டு விழாவில் காரசாரமாக நடந்தது. “பெண்களே உயர்ந்த வர்கள்—ஆடவரை அடக்கி ஆளப் பிறந்தவர்கள்” — என்று பேசினாள் கலா. அவள் பேச்சை ஆமோதித்துப் பேசியவள் லலிதா. அதை எதிர்த்துப் பேசியவள் கலாவின் அண்ணி பார்வதி. அதன் விளைவு பார்வதியும், சுந்தரமும் சிற்றப்பாவின் வீட்டை விட்டே விரட்டப்பட்டனர். சபாரத்னம் கண்கலங்கி நிற்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

சுந்தரம் வரதராஜ முதலியாரிடமே வேலை பார்த்து வந்தான். அங்கேயும் துன்பத்தின் தொடர்கதை விடவில்லை. லலிதாவின் மாய வலையில் வீழ்ந்து கிடந்தான் வரதராஜன். லலிதா “நச்சுப்பாம்பு —பால் வார்க்காதீர்—பழகாதீர்” —என்று நல்லுபதேசம் செய்தான் சுந்தரம்—அதன் பலன் சுந்தரம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டான்.

கலாவுக்குச் சங்கீதம் சொல்லிக்கொடுக்க ஒரு வாத்தியார் தேவை என்ற உத்தரவு பத்மாவதியிடமிருந்து சின்னையாவுக்கு வந்தது. கலாவின் ஆணவத்தை அடக்கச் சரியான சந்தர்ப்பம் இதுதான் என்று நினைத்த சின்னைய்யா, கோதண்டராமன் என்ற வீதிப்பாடகனைச் சந்தித்துப் பாட்டு வாத்தியார் போல் வேடம் போடச் செய்து கூட்டிவந்தார். பாட்டு வாத்தியாராக நியமிக்கப் பட்ட கோதண்டமும், கலாவும் உள்ளூர காதல் கொண்டனர். ஆனால், கலாவல்லியின் அகம்பாவம் கொடும் வெய்யிலெனக்

காய்ந்தது. கோதண்டம் சமான்யமானவனா?—தான் ஆஞ்சநேய பக்தன்—சுத்த பிரம்மச்சாரி—பெண் என்றால் தனக்கு வேப்பங்காய் என்று பேசி கலாவை ஆத்திரப்பட வைத்தான்—இருவருக்கும் நடந்த வாக்கு வாதத்தில் “உன்னையே நான் மணந்து புத்தி புகட்டுகிறேன்”—என்று கலா சபதம் செய்தாள். திருமணமும் நடந்தது. தாலி கட்டியதால் வெளி உலகுக்குத் தம்பதிகளாகவும்—வீட்டிற்குள்ளே கீரியும்—பாம்புமாகக் காட்சி அளித்தனர்.

அங்கே வரதராஜன் ஓட்டி வந்த காரில் அடிபட்டுக் காலிழந்தான் சுந்தரம். கொல்லும் வறுமையால் கண்ணீர் குளத்தில் நீந்தவும் முடியாமல் மூழ்கிச் சாகவும் முடியாமல் தவித்தாள் பார்வதி. கணவன் ஆஸ்பத்திரியில். காழுகன் வரதராஜன், உதவி என்ற போர்வையில் பார்வதியின் கற்பைக் களவாடத் துணிந்தான். பெண்மை சீறி எழுந்தது. காழுகனும் மனம் திருந்தினான். பார்வதியைத் தங்கை என ஏற்றுத் தரணிக்குப் புதுப்பாடம் கற்பித்தான்—புது மனிதனான வரதராஜன். அன்று முதல் பார்வதியின் துயரைத் துடைக்கத்துடித்தான்.

சின்னையா காட்டிய வழியில் துணிந்து நடக்கத் துணிந்தார் சபாரத்னம். அவர்கள் போட்ட திட்டப்படி சபாரத்னம் திடீரென்று ஊரை விட்டு ஓடி மறைந்தார். பத்மாவதியும், கலாவும் அது உண்மையென நம்பி உள்ளம் நொந்தனர். கோதண்டமும், சின்னையாவும் அவர்களோடு சேர்ந்து நடித்தனர். இவர்களின் ராஜதந்திர நாடகம் உச்சக் கட்டத்தை எட்டியது. சபாரத்னமே மார்வாடியாக வந்து வீட்டை ஜப்தி செய்து கலாவையும், பத்மாவதியையும் வெளியேறும்படி செய்தார்—பங்களாவாசிகள் பராரி கோதண்டனின் பாழ்பட்ட வீட்டில் குடியேறினர். இத்தனை நாட்களும் பதுங்கிய புலியாக இருந்த கோதண்டம், சின்னையாவின் தூண்டுதலால் பாயும் புலியாக உருவெடுத்து கலாவின் கொட்டத்தை அடக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தான்.

வரதராஜனின் உண்மையான சகோதர வாஞ்சை வேறு விதமாக கதை திரித்து கூறப்பட்டது சுந்தரத்துடன் ஆபீஸில் வேலை செய்யும் சகாக்களால். சுந்தரம் சந்தேகப் புயலில் சிக்கி புனிதவதி பார்வதியை விபச்சாரி என்றான். “இதுவா கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்று போற்றியதற்கு கைமாறு” — என்று குமுறினான் பார்வதி?—

கோதண்டத்திடம் உதை வாங்கி வீட்டை விட்டு வெளியேறிய கலா அற்பன் காட்டன் கண்ணு சாமியின் பிடியில் அகப்பட்டாள். காட்டன் கண்ணுசாமியால் வஞ்சிக்கப்பட்ட லலிதா பைத்தியக்காரியாகி மக்கள் கல்லடிக்கும், சொல்லடிக்கும் ஆளானாள்.

இம்முன்று திசைகளில் செல்லும் பெண்களில்—“பெண் குலத்தின் பொன் விளக்கு” யார் என்று எங்கள் வெள்ளித்திரை சொல்லும்.

பாட்டு 1 நடனப் பெண்கள்

இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

வில்லிபுத்தன்

M. L. வஸந்த குமாரி, & P. லீலா

பெண் : கடவுள் படைக்கவில்லை—ஆண்கள்
கருதும் அடிமை இனமென பெண்ணை (கடவுள்)
எடுத்ததற் கெல்லாம் தப்பெடுக்கும் ஆண்கள்
இஷ்டப்படி வாழ்வில் கஷ்டப்படுத்த பெண்ணை
(கடவுள்)

ஆண் : கடவுள் படைக்கவில்லை—பெண்கள்
கருதும் கொடிய இனமென ஆணை (கடவுள்)
அடுத்துவரும் உடம்பின் அழுக்கினைப்போல் துன்பம்
கொடுத்து வரும் பெண்கள் குலத்தை வணங்க
ஆணை (கடவுள்)

பெண் : கடமையின் சிகரம் பெண்ணல்லவோ—காலம்
கண்டெடுத்த தாய்மைக் கண்ணல்லவோ !
குடித்தன கலைக்கூட விளக்கல்லவோ இன்பம்
கொடுக்கப் பிறந்த கண்ணை கொடுமைக்காரியாக
வாழ உலகினிலே (கடவுள்)

ஆண் : திடமுடன் உழைப்பவன் ஆணல்லவோ—வான
செங்கதிரோன் இன தூணல்லவோ
நடுக்கடல் தனிலாடும் படகல்லவோ—வாழ்க்கை
நடத்தும் தலைவன் தன்னை சூழ்ச்சிக்காரன்
என்று வாழ உலகினிலே (கடவுள்)

இருவரும் : ஸ்வரம் ஜதி.

பாட்டு 2 லலிதா

இயற்றியவர் :

பாடியவர் :

முகவை ராஜமாணிக்கம்

ஜ மு ஞ ரா னி

வண்ண மலர்க்கொடி யாளையே
கண்ணால் பார் என் மாரனே
தங்கப் பதுமை போலாடுவேன்
தந்தனா தானெனப் பாடுவேன்
கொஞ்சிடும் பஞ்சணை ரோஜா
நெஞ்சில் புகுந்த என் ராஜா
கஞ்ச மலரடி வஞ்சி இளம்பிடி

(வண்ண)

விஞ்சு மின்னல் கொடி மிஞ்சுது மையலே ஆகா !

(வண்ண)

தருவேன் சல்லாபமே இனிமேல் எந்நாளுமே
துரையே வாராய் நீயே ! ஜோராய் கொண்டேன் நேசமே
பிரியேன் பூமானே நான் மாறுதுன்மேல் பாசமே
வருவாய் காதலா ! உல்லாசமாய் வாழ்ந்திடுவோம்
(வண்ண)

பாட்டு 3 பார்வதி

இயற்றியவர் :

முகவை ராஜமாணிக்கம்

பாடியவர் :

P. லீலா

அம்பிகை நீ கதியே தாயே
நம்பினோம் நின்னருளே (அம்பிகை)
அனுதினம் உன்னை எண்ணிக் கைதொழுவோமே
அம்மையே எம்மை நீ ஆண்டருள்வாயே (அம்பிகை)
தேவி ! நிரந்தரி ! கருணைக் கடலே !
தெவிட்டாத் தமிழமுதே !
யாவும் நீயே தஞ்சமே நின் பதமே
இல்லற வாழ்வெல்லாம் உன் பாரமே (அம்பிகை)
அறமே உலகின் ஆதாரம்
குறள்தனை மறவோமே
ஓங்கிடும் புவிமேலே தாய்க்குலமே
இனிமேலே துணை நின்றே கண்பாரம்மா (அம்பிகை)

பாட்டு 4 கோதண்டம்

இயற்றியவர் :

வில்லிபுத்தன்

பாடியவர் :

சீர்காழி கோவிந்தராஜன்

வினோதமான உலகத்திலே—பார்
விதவிதமான பைத்தியம்—நம்ம
வீட்டுலே ரோட்டிலே—நாட்டிலே
இப்போ கூட்டம் கூட்டமா பைத்தியம்
(வினோதமான)
பேனா பிடிக்கிற பெரிய மனுஷங்க
பேச்சிலே எழுத்திலே பைத்தியம்
பெத்தவ பிள்ளையை வளக்கிற
வகையொரு பிரியமும் பாசமும் பைத்தியம்

ஆனெடு பொண்ணு அளந்து நடக்கிற
வயசிலே காதல் பைத்தியம்
ஆண்டிக்குக்கூட சமயம் கிடைச்சாக்க
அவனும் காதல் பைத்தியம் (விநோதமான)

குல விளக்கான தன் கொண்ட மனைவியைக்
கூடாது என்பதோர் பைத்தியம்—கெட்ட
குணமான விலைமாதர் குரங்காக இருந்தாலும்
ரதி என்று விரும்புற பைத்தியம்
சொந்த மதியை இழந்திட்ட பைத்தியம் (விநோதமான)

பாபத்தைத் தீர்க்க பக்தி மார்க்கத்தில்
பணத்தை இறைக்குது பைத்தியம்
பழைய சோத்துக்கும் வழியில்லாமே
பாதையில் சாகிற பைத்தியம்
உழைச்ச கூலியைக் கேக்குறபோது
உர்ருண்ணு உறுமுது பைத்தியம்
உலகத்துக் கெல்லாம் உழைச்சி கொடுத்துட்டு
ஓட்டாண்டியாகிற பைத்தியம் (விநோதமான)

மண்ணுக்குள்ளே போற மண்பொம்மை
கண்ணுக்கு ஒண்ணும் தெரியாதடி—ஞானம்மா
கண்ணும் கிடையாதடி—வெறும் உயிருக்கும்
உடலுக்கும் பொருளுக்கும் புகழுக்கும்
ஓட்டாமே நிக்கிதடி சத்தியம் செத்துப் பொழைக்குதடி
(விநோதமான)

பாட்டு 5 கோதண்டம் & கலா

இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

வில்லிபுத்தன்

சீர்காழி கோவிந்தராஜன் & P. சுசீலா

ஆண் :

விழிவாசல் அழகான

மணி மண்டபம்

உன் விழிவாசல் அழகான

மணி மண்டபம்—மின்னல்

விளையாடும் புதுப் பார்வை

உயிர்த் தாண்டவம்

விழி வாசல் அழகான மணி மண்டபம்

வண்டாடும் மலர் வீதி
 அலங்காரமே...ஆ...ஆ...ஆ
 வண்டாடும் மலர் வீதி
 அலங்காரமே—என்னை
 வரவேற்க வரும் இன்ப
 சாம்ராஜ்யமே
 விழி வாசல் அழகான மணி மண்டபம்
 புகழ் மாலை

பெண் :

அமுதான கவி மாளிகை
 உன் புகழ் மாலை
 அமுதான கவி மாளிகை—வாச
 புது மாலை உனை நாடி
 வரும் தாரகை
 புகழ் மாலை அமுதான கவி மாளிகை
 புனல் வான தேன் கூடு
 பார் வெண்ணிலா
 புனல் வான தேன் கூடு
 பார் வெண்ணிலா—வந்த
 பொழுதெல்லாம்—உன் பாடல்
 என் நெஞ்சிலே
 புகழ் மாலை அமுதான கவிமாளிகை

பெண் :

செடியிலே—பூவிருக்கு அழகாக !

ஆண் :

உன் சிரிப்பிலே நானிருக்கேன்—உனக்காக !

பெண் :

கொடியிலே கோணலிருக்கு எதுக்காக—பூங்
 கொடியிலே கோணலிருக்கு எதுக்காக ?

ஆண் :

பெண்கள் குணத்திலே நாணமிருக்கு அதுக்காக !

பெண் :

நாணம் தானே பெண்களுக்கு நாணயம்—இந்த
 நல்ல பண்பு கொண்ட பெண்கள் குடும்பவாழ்வின்

—ஆலயம்

ஆண் :

ஞானமோடு பேசுதிங்கே—ஓவியம்
 கலை ஞானமோடு பேசுதிங்கே ஓவியம்—தமிழ்
 வானிலாடும் தாரகை நீ

உலக மகா—இலக்கியம்

பெண் :

முல்லையோடு தென்றல் சேரும்—நேரம்

ஆண் :

முதல் முத்தம் ஒன்று கேட்டு வண்டு
 பாடுதே சிங்காரம்

பெண் : குறும்பு வார்த்தை ஏனோ—பனி கொஞ்சம்
கண்கள் பாரும்
ஆண் : பிறை அரும்பும் இதழில் ஊரும் தேனை
எனக்குத்தா—இந்நேரம்
மிக பொருத்தமான நேரம்
பெண் : ஓ.. ஓ...ஓ...
ஆண் : ஆ...ஆ...ஆ...
ஆண் : விழி வாசல் அழகான மணி மண்டபம்
பெண் : உன் புகழ்மாலே அமுதான கவி மானிகை
இருவரும் : ஆ...ஆ...ஆ...

பாட்டு 6 பார்வதி

இயற்றியவர் :
முகவை ராஜமாணிக்கம்

பாடியவர் :
P. லீலா

(தொகையரு)

பட்டகாலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்
என்று என் தலையில்
மட்டும் எழுதிய வகை ஏனோ ? என் வாழ்வில் கண்ட
பலன் இதுதானோ ?

(பாட்டு)

நல்லவர்க்குத் துன்பம் நேர்வது முறையோ ?
நான் படும் துயர் சரியோ ? தேவி ! (நல்ல)
நலிந்தவர் நோவதும் வேதனையடைவதும்
தேவி உன் திருவுளமோ ? தாயே !
ஏனிந்த சோதனையோ ? (நல்ல)
மங்கல நானே என் துணை தாயே
மலருடன் குங்குமம் மஞ்சள் அணிந்தே
மாது நான் வாழ்வேனே இல்லையேல் நானினி
வாழேனே
என்னுயிர்க் கணவன் இன்னுயிர்தன்னைக்

காத்தருள் ஜகன் மாதா !
காத்தருள் ஜகன் மாதா !!
காத்தருள் ஜகன் மாதா !!!

பாட்டு 7 கலா & கோதண்டம்

இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

வில்லிபுத்தன்

P. சுசீலா & சீர்காழி கோவிந்தராஜன்

பெண் :

வணக்கம் வாங்க மாப்பிள்ளே—அரேடர்—மன
வருத்தம் எதுக்கு முகத்திலே
வணக்கம் வாங்க மாப்பிள்ளே !
நினைச்சதை முடிச்சுடுவா—பொம்பளை
மனசு வச்சா பூலோகமே
எங்க கையிலே—இது
பொய்யில்லே—பூலோகமே
எங்க கையிலே

(அரேடர்)

ஆண் :

கில்லாடி இவரு ஆம்பிள்ளே—அரேடர்—வந்து
கேட்டுப் பாரு வெளியிலே !
கில்லாடி இவரு ஆம்பிள்ளே !
துள்ளாதே தெரிஞ்சுக்கோ நீ
பொம்பளே—ஆம்பிளே
துணிஞ்சிகிட்டா உலகம் பெரிசில்லே
இது பொய்யில்லே !

துணிஞ்சிகிட்டா உலகம் பெரிசில்லே !

(அரேடர்)

பெண் :

எல்லாரும் உங்களைப் போல
எங்களை மிரட்டிப் பார்த்தாங்க
எதுத்துக்கிட்டா சிவ—சிவாண்ணு
இமய மலைக்குப் போனாங்க
வில்லாதி வீர சூரன் வெட வெடத்து போனாங்க
விஷயமுத்துன ஞானி கூட
வீடு தேடி வந்தாங்க
வணக்கம் வாங்க மாப்பிள்ளே !

(அரேடர்)

ஆண் :

பத்தாம் பசலி கதையைச் சொல்லி
பதியம் போட்டு—பாக்கறே !
பழைய குப்பையைக் கிளறி ஆண்கள்
பட்டாளத்தைத் தாக்குறே !
வித்தாரமா பேசி என்னை ஜெயிக்
கலாண்ணு ஏய்க்கிறே !
வீடு தேடி வந்த கணவன்
கோமாளியா—கேக்குறேன்
கில்லாடி இவரு ஆம்பிள்ளே !

(அரேடர்)

பெண் : எல்லாம் தெரிஞ்ச மனுஷன் போல
நடிப்புக் காட்டுறே !
ஆண் : கல்லாணாலும் கணவன் என்பதைச்
சொன்னால்— மொறைக்கிறே !
பெண் : உள்ளபடி பாக்கப்போன
உன்னை ஜெயிச்ச கண்ணாட்டி !
ஆண் : சொல்லாதே அப்படி நீ என்
சொத்தா வந்த சீமாட்டி !
பெண் : இதெ—பாத்தியா—பூலோகமே எங்க கையிலே !
ஆண் : அதை மாத்திக்கோ—கில்லாடி இவரு ஆம்பிள்ளே !

பாட்டு 8 லலிதா

இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

முகவை ராஜமாணிக்கம்

ஜமுராணி & சேலம் கோவிந்தன்

லல்லி : பட்டுப் பட்டாடை கட்டி மகுடம் தலையில் சூட்டி
பட்டணம் சுத்தி வந்தேன் லல்லி ராணி நான்
ஒய்யாரமாக வந்தேன் பாருங்களேன்
தந்தான தானன்னே போடுங்களேன்
மக்கு : அடி பாண்டியன் நானிருக்க ஏண்டி மனக்கவலை
பர்த்தா இருக்கேன் பாரு போவோமே சிங்கப்பூரு

போவோமே சிங்கப்பூரு

சொக்கு
வசனம் }

அவன் கிடக்குறன் சோதாப்பய—

காம சுந்தராங்கி உனது காதலாலே மனமுருகினேன்
காம சுந்தராங்கி உனது காதலாலே மனமுருகினேன்
அறிகுவையடி

காம சுந்தராங்கி...கி ..கி...கி.....

லல்லி : ஆசை வச்சேன் உம்மேல நான் அல்லி ராணி ஓய் !
ஆசை வச்சேன் உம்மேல நான் அல்லி ராணி - என்
ராஜாக் கிளியே ! வாடா துரையே ! ஷோக்கு சுந்தரா !

வசனம் : [கிட்டவா ! எட்டிப்போ ! மட்டிப்பயலே !]

மோசக்காரா என்னை நீயும் முறைக்காதே போடா—

போடா

(பட்டுப் பட்டாடை)

பாட்டு 9 பின்னனி இசை

இயற்றியவர் :
வில்லிபுத்தன்

பாடியவர் :
சிதம்பரம் ஜெயராமன்

(தொகையரு)

மாலையிட்ட மங்கை இவள்
வாழ்க்கையிலே !
மலர்ந்த இன்பம் அரும்பி வரும்
வேளையிலே !
சீலமிலாப் பேதை மனப்
போக்கினாலே !
சீரழிய ஓடுகிறாள் !
மடமையாலே !

(பாட்டு)

நீதி ஒண்ணு தலைக்கு மேலே
இருக்கு பெண்ணே—நீ
நினைத்த தெல்லாம் நடக்காது
பேதைப்—பெண்ணே
வேதனைக்கு விருந்து வைத்து
அழைக்காதே !—கால
வேதனைக்கு விருந்து வைத்து
அழைக்காதே !—என்று
விளக்கம் கூறும் பெரியோரை
பழிக்காதே !
பேதமையால் அலைந்து வாழ்வை
அழிக்காதே !—நீ
பிறந்த வீட்டின் பெருமைதன்னை
ஒழிக்காதே
புலியை நம்பி ஓடாதே !
நில்லடி...கண்ணே—என்று
புலம்பி நெஞ்சம் துடித்து
அண்ணி வடிக்கிறாள் கண்ணீர்
வலிய வந்த கரும்பு என்று
கொடியவன் உன்னை—இன்று
வளைத்துக் கொண்டால் என்ன செய்வாய்
கேளடி பெண்ணே—கேளடி பெண்ணே !

(நீதி ஒண்ணு)

(நீதி ஒண்ணு)

(நீதி ஒண்ணு)

இயற்றியவர் :

முகவை ராஜமாணிக்கம்

பாடியவர் :

ஜமுராணி

காலமெல்லாம் ஆஹா—காலமெல்லாம் ஆஹா
காலமெல்லாம் மாறிப்போச்சே தலைகீழா

மாறிப்போச்சே

காதலெல்லாம் மீறிப்போச்சே தந்தனத் தையா
கோலமெல்லாம் மாறிப்போச்சே தந்தனத் தையா

இய்யா—மிய்யா—கிய்யா (காலமெல்லாம்)

மைனருங்க வலையிலே வீழ்ந்திடாதே
வம்பருங்க மோசமதை நம்பிடாதே!
மைனருங்க வலையிலே வீழ்ந்திடாதே
வம்பருங்க மோசமதை நம்பிடாதே!
நம்பிடாதே வம்புதானே நாளும் துன்பமே

(காலமெல்லாம்)

வசனம் :

[ஏய்! ஏய்! நில்லு! கண்ணாளன் என்ன சொல்வான்
தெரியுமா?]

எனையாளும் ராணி! ணீ, ணீ, ணீ! இல்லறத்தின்
ஜோதி ஜி, ஜி!

எனையாளும் ராணி! இல்லறத்தின் ஜோதி
என்று சொல்லுவானடி மோகமது மீறினாலடி
மறு நாளில் கேறி—றி, ரி, தீர்ந்ததும் சீறி—றி—றி
மறு நாளில் கேறி தீர்ந்ததும் சீறி
அடி சதிகாரி போடி என்று சொல்லுவானடி

(காலமெல்லாம்)

ஹேய்! தந்தனத் தைய்யா—ததைய்யா
தந்தனத் தைய்யா கிய்யா—மிய்யா

ஆ...ஆ...ஆ...ஆ...ஆ...ஆ...லல்லல்லா...லல்லல்லா

சீரழிஞ்ச காதலினால் நாடு சிரிக்கும்—நாடு சிரிக்கும்
 வீதி வீதியா அலைஞ்சா ஊரு சிரிக்கும்—ஊரு சிரிக்கும்
 மாறிப்போகும் ரூபமே—ரோகம் வந்து சேருமே
 மாறிப் போகும் ரூபமே ஆமாங்கோ
 ரோகம் வந்து சேருமே ஆமாங்கோ
 சாபம் வந்து நேருமே ஆமாங்கோ—தீராது சோகமே...

சோகமே...சோகமே...

கைப் பிடித்த கணவனையே கதிகலங்கச் செய்தெனே
 மதியிழந்து போனேனே
 ஈசனே எந்தன் தலையிலே ஏனில்வாறு எழுதினாயோ !
 பரமேஸ்வரா !

ஈசனே எந்தன் தலையிலே ஏனில்வாறு எழுதினாயோ ?
 மானம் அழிந்து வாழ்வு இழந்தேன்
 வசைக்கும்—பழிக்கும் ஆளானேன்

வசனம் :

[அதனால் நான் சொல்றதைக் கேளுங்கோ]

பதியே தெய்வமே ! மனையே சொர்க்கமே !

பெண்ணுக்கிதுவே அறமே !

இதை நம்பினோர்க்கே சுகமே !

காலமெல்லாம் மாறிப்போச்சே

கோலமெல்லாம் மாறிப்போச்சே தந்தனத் தைய்யா

மைனருங்க வலையிலே வீழ்ந்திடாதே

வம்பருங்க மோசமதை நம்பிடாதே

நம்பிடாதே வம்பு தானே நாளும் துன்பமே

காலமெல்லாம் மாறிப்போச்சே தந்தனத் தைய்யா

—யா—யா—

தயாராகிறது!

அசோகா
பிக்சர்ஸ்

இந்திரா- என்சல்வம்

பண்டாரிபாய்... அசோகன், BA... K. சந்திரா.
D. பாலசுப்ரமணியம்.. K.R. என்சல்வம், முதலியோர் நடிப்பது.